

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Aprilem, Majum, Junium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 2. De mensura gratiarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60514](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60514)

Junius.

cepissent, nihil inde commodi sperare poterant, id nobis asseverârunt tam diversis temporibus, & locis, atque insuper proprio sanguine obsignârunt? an non igitur evidens est, me non minùs sapientem, ac prudentem esse in mea fide, quàm liberioris vitæ homines imprudentes, & ameneres sunt in sua incredulitate?

Gratias age Deo de bonitate, qua te direxit per viam tam facilem, & tutam, ut est via fidei.

Testimonia tua credibilia facta sunt nimis. *Psal. 92. 7.*

Quisquis adhuc prodigia, ut credat, inquirat, credente mundo, magnum est ipse prodigium. *Aug. l. 17. de Civit. Dei.*

DIES II.

De Mensura Gratiarum.

I.

Mensura quædam est gratiarum, præsertim gratiæ fortioris, & potentioris; quæ, ubi fuerit exhausta, non amplius ferè *Ephes. 4. 7.* est alicujus gratiæ sperandæ locus: unicujque enim nostrum, Apostolo teste, data est gratia secundum mensuram donationis Christi. Deus infinitè sapiens omnia in pondere facit, & mensura. Sinec folium de arbore

ca-

radit, nisi jussu divinæ ipsius Providentiæ, junius.

credimusne eum gratias suas temerè prodigere? certa quæpiam peccatorum mensura est. Quantumvis Deus incolis Sodomæ fuerit iratus, negat tamen, se illos punire posse, idcirco, quòd eorum mensura nondum sit impleta. Civitati Damasce-

*Super tribus
sceleribus
Damasce, &
super qua-
tuor non
convertam.
Amos. I.*

næ veniam promittit ad tria usque peccata; sed asseverat, quarto peccato mensuram iniquitatis ipsorum complendam, & tum obstruendos misericordiæ fontes. Si mensura peccatorum quæpiam est, erit quoque gratiæ mensura: altera completa non est, nisi exhausta sit altera. Primam appellat S. Paulus thesaurum iræ. Funestus sanè thesaurus! alteram thesaurum misericordiæ; primus impletur, cum secundus est vacuus. An non abusus, quem admististi, tot gratiarum metum tibi incutit, ne mensura tua jam sit exhausta? an non angeris, ne hæc gratia, quam contemnis, sit ultima?

*Thesaurizans
tibi iram in
die ira. Rom.
2. v. 5.*

II. Hæc gratiarum mensura non omnibus statuitur æqualis. Aliquibus enim magna, alijs parva tribuitur. Quadringentis annis opus fuit vitæ sceleratissimæ ad constituendum complementum peccatis Amorrhæorum, & cogendum Deum, ut eos è terra promissa eijceret. Non-

Junius.

Tentaverunt me per decem vices; non viderunt terram, pro qua juravi Patribus eorum. Num. 14. v. 22. & 23.

Non nisi decem peccatis opus fuit, ut Israelitae ab eadem excluderentur. Mensura Saulis invenitur completa per primum peccatum, quod tamen non adeo magnum videbatur. Mensura Davidis post duo peccata multo graviora impleta non est. Manasses post quadraginta Regni annos in vita prorsus abominanda resipiscit, & scelerum suorum veniam obtinet. Filius ejus Amon paternam imitatur perversitatem, non item poenitentiam: mensura ipsius impleta deprehenditur post regni biennium. At unde tantum discrimen? O homo, quis es, qui respondeas Deo? quis es, qui audeas Deo sciscitari, cur sic agat? Ipse est Dominus gratiarum suarum. Ipse misericordiam in te exercet, si eas tibi impertit; justè tecum agit, si eas tibi negat, ad puniendum, quem admittit, earundem abulum. Per hoc reddere te cupit humilem, per hoc obligare te cupit, ut sis fidelis gratijs, quas tibi concedit; ut justum concipias timorem, ne ista, quam tibi nunc offert, sit postrema.

III. Complementum hujc mensurae plerumque statuitur per gratiam aliquam insignem, per gratiam criticam, qua si abutimur, actum de nobis est. Magnos effectus misericordiae magni sequuntur effectus justitiae

fitiæ, & magnam gratiarum abundan-
tiam, cum ijs abutimur, magna dereli-
ctio. Potestne major gratia esse, quam
illa, quâ Deus Saulem beavit, dum eum
omnibus alijs posthabitis elegit, ut pri-
mus Rex populi sui ungeretur? sed quia
huic gratiæ fideliter non respondit, quan-
topere à Deo non fuit derelictus non modò
in vita, sed & in morte? quibus gratijs non
fuit cumulata Civitas Ierosolymitana toto
illo tempore, quo Christus ibidem fuit
commoratus? hoc fuit tempus Visitatio-
nis, ut ipsemet ait; at illis agnoscere non
libuit, quam terribilis strages eos manere-
ret. An non durities tua post tot gratias,
quæ te ad morum emendationem incita-
bant, iusta pœna est abusûs, quem circa
eas admisisti? felix es, si etiamnum ur-
gentes hujus gratiæ stimulos persentiscis;
felicior, si ijs respondes; sed infinitè in-
felix, si iisdem resistis. Eheu! an non
addis forsan, huic gratiæ te opponendo,
mensuræ tuæ complementum? an non
hæc sola cogitatio terrorem tibi iniicere de-
bet, & ad fidelitatem te compellere?

*Eò quòd non
cognoveris
tempus visi-
tationis tuæ
Luc. 19. 44.*

*Doctrina mensuræ gratiarum finienda non
est, ut fieri solet, vanis & inutilibus timoribus,
sed eò te compellere debet, ut gratiæ fideliter
respondeas.*

Im-

Junius.

Implete mensuram Patrum vestrorum,
Matth. 23. 32.

Esse certum peccatorum numerum, at-
que mensuram, ipsius Dei testimonijs com-
probatur. Aug.

DIES III.

De Fine Hominis.

*Iustum est, ut Homo serviat Deo,
quia ipse est Redemptor.*

I.

SI totus penitus Dei esse debeo, quod
Creator meus sit, majore profecto jure
ipsius esse debeo, quod Redemptor meus
sit; dum pretio sanguinis sui me redemit.
Mancipium aliquod totum ad Dominum
suum spectat ab eo tempore, quo is illud
emit. Mancipium nihil habet proprii.
Bona, libertas, vita, verbo, omnia Domi-
ni sunt; nec illud quidquam de ulla re sta-
tuere potest. Quod plura Dominus ex-
pendit, ut illud sibi compararet, eò maio-
re, justioréque titulo ad ipsum pertinet.
Quid Christus Dominus non expendit, ut
me redimeret? proprium sanguinem, qui
pretij est infiniti: an non etiam ipsius esse
infinities obligor? si mundum ad me redi-

men-